

§ 3.

Stk. 1. Statskassen refunderer fuldt ud Fortsættelseskassernes Udgifter til ekstraordinær Fortsættelseshjælp i Henhold til §§ 1 og 2.

Stk. 2. Tilskuddet anvises de paagældende Fortsættelseskasser inden Ugangen af December 1941. Arbejds- og Socialministeren kan efter Forhandling med Finansministeren bestemme, at der, naar Forholdene taler derfor, ydes en Fortsættelseskasse Forskud paa Tilskuddet.

Stk. 3. Af det i Stk. 1 nævnte Tilskud refunderes $\frac{1}{3}$ til Staten af Landets Kommuner i Overensstemmelse med Reglerne i Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 5, 2det Pkt. Denne Refusion sker samtidig med Fordelingen af den Kommunerne i Henhold til nævnte Paragraf paahvilende Andel af de ordinære Statstilskud for Kassernes Regnskabsaar 1941—42.

§ 4.

Denne Lov, som ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft med Virkning fra 1. Juli 1941.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til §§ 1—2.

Uanset den Forøgelse af Beskæftigelsen, som er blevet tilvejebragt gennem Regeringens Beskæftigelsesplan og ved Brændselsproduktionen, er Forholdet dog det, at en stor Del af de arbejdsløse i en Række Fag i Forsommeren 1941 ikke har kunnet opnaa Beskæftigelse. Da mange af de paagældende i Løbet af Forsommeren har opbrugt den samlede Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen og Fortsættelseskassen, vil de derefter være henvist til at søge Hjælp gennem den offentlige Forsorg. Dette gælder i første Række de arbejdsløse i de Fag, der er særlig haardt ramt af Krisen, navnlig paa Grund af svigtende Tilførsler og Mangel paa Raastoffer, saaledes at der maa regnes med, at de paagældende ikke kan opnaa Beskæftigelse selv ud paa Sommeren.

Som Følge heraf maa man anse det for rimeligt, at der tilvejebringes en særlig Adgang til Understøttelse fra Fortsættelseskasserne i de Fag, som er blevet særlig haardt ramt af den i Øjeblikket herskende Krise.

Ved en foretagen Undersøgelse af, til hvilke Arbejdsløshedskassers Medlemmer, der herefter kunde være særlig Grund til at yde en ekstraordinær Hjælp, har man fæstnet sig ved de Arbejdsløshedskasser, som i Halvaaret 1. Oktober 1940 til 31.

Marts 1941 har haft en Ledighed, der ligger 10 Points over, hvad der efter Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 5, kræves for at holde Fortsættelseskassen aaben.

Det er Regeringens Opfattelse, at for saa vidt Arbejdsløsheden inden for disse Kasser, der i længere Tid har været meget vanskeligt stillet, selv nu i Sommermaanederne med den stigende Beskæftigelse er betydelig større end, hvad der efter Arbejdsløshedsloven kræves, for at der kan siges at herske ekstraordinær Arbejdsløshed i Faget, bør der ydes Kassernes arbejdsløse Medlemmer Hjælp af Fortsættelseskassen, uanset at det i Vedtægten fastsatte Maksimum for Dageantallet er opbrugt.

Man foreslaar herefter, at Arbejdsløshedskasser, hvis gennemsnitlige Ledighedsprocent i Halvaaret 1. Oktober 1940 til 31. Marts 1941 har været af den foran nævnte Størrelse, skal kunne yde deres Medlemmer Fortsættelseshjælp i indtil 60 Dage i Tiden indtil 1. Oktober 1941, for saa vidt Ledighedsprocenten stadig er af den nævnte Størrelse, uanset at det i Vedtægten fastsatte Maksimum for Dageantallet er opbrugt.

Man bør imidlertid efter Ministeriets Formening medtage saadanne Kasser, der vel ikke opfylder de angivne Betingelser vedrørende Ledighedsprocenten, men hvor